
Oare de ce sunt și eu vinovat de păcatul original?

Analiza textelor scripturale cere timp, muncă intensă, perspicacitate, dorința de finalitate, dorința de fidelitate, nu neapărat față de presupusul spirit uman al scriitorului ci de spiritul adevăratului autor al Scripturii. Nu întotdeauna contextul rezolvă dilemele născute din lecturarea textelor biblice. De multe ori, din proprie experiență, am aflat acest lucru atunci când încercam în mod forțat instanțierea în context a unui eveniment când de fapt el se afla în mod adiacent între alte evenimente care de fapt trebuiau tratate separat. De exemplu:

Matei 2:14 Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama lui, noaptea, și a plecat în Egipt.

Matei 2:15 Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de DOMNUL prin proorocul care zice: "**Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.**"

Oare ce legătură să existe între această împlinire consemnată de evanghelistul Matei și vestirea prorociei din Osea?

Osea 11:1 Când era tânăr Israel, îl iubeam, și **am chemat pe fiul Meu din Egipt.**

Osea 11:2 Dar cu cât proorocii îi chemau, cu atât ei se depărtau: au adus jertfe Baalilor, și tămâie chipurilor idolești.

Osea 11:3 Și totuși Eu am învățat pe Efraim să meargă, și l-am ridicat în brațe; dar n-au văzut că Eu îi vindecam.

Osea 11:4 l-am tras cu legături omenești, cu funii de dragoste, am fost pentru ei ca cel ce le ridică jugul de lângă gură. M-am plecat spre ei și le-am dat de mâncare.

Osea 11:5 Nu se vor mai întoarce în țara Egiptului; dar Asirianul va fi împăratul lor, pentru că n-au voit să se întoarcă la Mine.

Osea 11:6 Sabia va năvăli peste cetățile lor, va nimici, va mânca pe sprijinatorii lor, din pricina planurilor pe care le-au făcut.

Se observă că în Osea nu există nici o legătură contextuală. Pare că Osea 11:1 este aruncat așa la întâmplare, rupt de context. Dacă însă vom încerca să contextualizăm vom constata că vom ajunge obligatoriu la alte concluzii raportat la concluzionarea evanghelistului Matei.

Un alt exemplu:

Isaia 19:18 În vremea aceea, vor fi cinci cetăți în țara Egiptului, care vor vorbi limba Canaanului, și vor jura pe DOMNUL oștirilor: una din ele se va numi cetatea nimicerii!

Isaia 19:19 Tot în vremea aceea va fi un altar pentru DOMNUL în **țara Egiptului**, și la hotar, va fi un stâlp de aducere aminte pentru DOMNUL.

Isaia 19:20 Acesta va fi pentru DOMNUL oștirilor un semn și o mărturie în **țara Egiptului**. Ei vor striga către DOMNUL din pricina asupritorilor, și El le va trimite un mântuitor și un apărător, care să-i izbăvească.

Isaia 19:21 Atunci DOMNUL **Se va descoperi Egiptenilor**, și Egiptenii vor cunoaște pe DOMNUL în ziua aceea. Vor aduce jertfe și daruri de mâncare, vor face juruințe DOMNULUI și le vor împlini.

Isaia 19:22 Astfel, DOMNUL va lovi pe Egipteni, îi va lovi, dar îi va tămădui. Ei se vor întoarce la DOMNUL, care-i va asculta, și-i va vindeca.

Isaia 19:23 **În aceeași vreme**, va fi un drum care va duce din Egipt în Asiria: Asirienii se vor duce în Egipt și Egiptenii în Asiria, și Egiptenii împreună cu Asirienii vor sluji DOMNULUI.

Isaia 19:24 Tot **în vremea aceea**, Israel va fi al treilea, unit cu Egiptul și cu Asiria, ca o binecuvântare în mijlocul pământului.

Isaia 19:25 DOMNUL oștirilor îi va binecuvânta și va zice: "Binecuvântat să fie **Egiptul, poporul Meu!!!**, și **Asiria, lucrarea mâinilor Mele!!!**, și Israel, moștenirea Mea!" ...

1. De ce oare în **vremea aceea** egiptenii și asirienii vor merge pe același drum?
2. De ce oare în **vremea aceea** Israel va fi al treilea?
3. Și care o fi **vremea aceea**?

Geneza 2:8 Apoi DOMNUL Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit; și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise.

Geneza 2:9 DOMNUL Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere și buni la mâncare, și pomul vieții în mijlocul grădinii, **și pomul cunoștinței binelui și răului**.

Este aici o descriere care la prima vedere pare cel puțin sadică. Nu putea Dumnezeu să pună **pomul cunoștinței binelui și răului** ceva mai la nord, la est, la sud sau mai la vest, undeva în afara grădinii Edenului? În cazul acela era formidabil de bine pentru toate părțile conflictului. Omenirea n-ar mai fi trebuit să treacă prin suferințe timp de aprox. 6.000 de ani iar Dumnezeu n-ar mai fi fost nevoit să-și rezolve problema Sa!

Dar secretul constă tocmai în citirea atentă, perseverentă a Scripturii într-un mod mai special, și meditarea (după părerea mea, aproape zi și noapte) asupra înțeleșurilor informațiilor acumulate prin citire. Secretul mai are o componentă absolut esențială. Este vorba de tratarea într-o manieră cetripetă a problematicii biblice. Pentru a ajunge la această posibilitate trebuie să abordăm un procedeu mai special. Ce este cu această metodă? Voi descrie mai jos cât voi putea mai cuprinzător procedeu acesta foarte special. S-ar putea ca să-l tratez serializat dacă dimensiunea explicațiilor va cere acest lucru.

Deși, dacă acest articol va fi citit de mulți, știu că este în accepțiunea generală ideea că Biblia n-ar avea o temă generală foarte clară și deci îmi voi atrage multe critici negative, eu consider totuși că Biblia are o singură temă centrală foarte clară. Deci prima concluzie care se desprinde de aici este să luăm foarte serios în considerare cu onestitate și cu sinceritate **“un centru”**, adică **TEMA**. Apoi, să considerăm totul ca pe un sistem astronomic cum ar fi sistemul nostru solar. Asta doar pentru a ne ajuta să înțelegem mecanismul, care este extrem de simplu, dar care, tocmai prin simplitatea lui dă de furcă cercetătorilor. Cercetătorii sunt ființe care, cu tot respectul pe care li-l port, au (probabil prin deformare profesională) tendința de a complica lucrurile. Este oarecum firesc acest lucru deoarece, pentru un cercetător, dimensiunea bucuriei este direct proporțională cu complexitatea descoperirilor.

Să revenim. De ce am sugerat acest lucru? Din cauză că atunci când privitorul se află la o distanță foarte mare de sistemul solar, riscă să confunde tot sistemul cu un punct. De aceea va trage cu totul alte concluzii în urma cercetării sistemului respectiv. Dacă te afli în interiorul sistemului este foarte dificil să detectezi dacă există sau nu există un centru în jurul căruia orbitează toate celelalte planete. În cazul însă în care te vei situa undeva la o distanță rezonabilă față de sistem, vei putea destul de simplu, posibil chiar și fără aparate speciale să detectezi doar cu privirea centrul de rotație al sistemului. Cred că la fel este și cu Biblia. Dacă te uiți prea de aproape nu prea pare să aibă o temă centrală, iar dacă te uiți prea de departe riști să o vezi doar ca pe un punct și să te limitezi doar la versetul:

Ioan 3:16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

Ceea ce este o mare eroare, prin încorsetare, indiferent cât adevăr conține acest verset.

În zilele noastre, cei care studiază Scriptura și găsesc plăcere în aceasta (mulți o studiază din punct de vedere lingvistic, al valorii istorice sau mai știu eu din ce alte motive, și nu găsesc plăcere în însăși Scriptura ca voie sau plăcere a lui Dumnezeu ci în valoarea corespunzătoare domeniului său de interes) au un mare avantaj. Acela de a trăi vremuri în care sunt valabile următoarele versete:

Ieremia 23:20 Mânia DOMNULUI nu se va potoli, până nu va împlini și va înfăptui planurile inimii Lui. **Veți înțelege în totul lucrul acesta în zilele din urmă.**

Ieremia 30:24 Mânia aprinsă a DOMNULUI nu se va potoli, până ce va împlini și va înfăptui gândurile inimii Lui. Veți înțelege în totul lucrul acesta în zilele din urmă."

Pentru termenul „zilele din urmă”, vezi pentru comparație și Biblia King James Version

Daniel 12:4 Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. **Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.**"

Daniel 12:8 Eu am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: "DOMNUL meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?"

Daniel 12:9 El a răspuns: "Du-te Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și **pecetluite până la vremea sfârșitului.**

Daniel 12:10 Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți; cei răi vor face răul, și nici unul din cei răi nu va înțelege, **dar cei pricepuți vor înțelege.**

Și atunci, ca o consecință firească, am început să cercetez și să caut metode prin care să aflu în ce constă "mânia aprinsă a Domnului"; Când și cum **va înfăptui și va împlini planurile inimii Lui? Și în ce constau ele?**

Deci, în consecință, așa cum în sistemul nostru solar toate planetele se învârt în jurul soarelui, tot așa, toate elementele Scripturii, logic, ar trebui să se învârtă în jurul unei teme centrale a Bibliei care ar trebui conform Scripturii să reprezinte finalizarea, adică **înfăptuirea și împlinirea planurilor inimii Lui Dumnezeu.** Ieremia 30:24

Așa cum planetele sunt împinse, din cauza mișcării de revoluție în jurul soarelui, de către o forță numită forță centrifugă către exterior, tot așa prin asemănare simbolică, subiectele Bibliei sunt împinse înspre exterior, înspre împrăștiere, de către o minte începătoare în ale studiului.

Factorul stabilizator ar fi aplicarea tuturor subiectelor biblice a unei forțe centripete care să anuleze tendința minții de a împrăștia subiectele:

1Tesaloniceni 5:19 Nu stingeți Duhul.

1Tesaloniceni 5:20 Nu disprețuiți proorociile.

1Tesaloniceni 5:21 Ci cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun.

Dacă nu te situezi, așa cum spuneam, la o distanță adecvată, riști să te situezi, ori în interiorul sistemului, și atunci nu poți vedea sistemul în ansamblul lui, ori prea departe de sistem, și riști să-l vezi ca pe un punct, deci fără a mai avea posibilitatea să deosebești elemente separate. Le vei trata pe toate ca fiind un singur punct. Și vei greși!

Dacă, deci te vei așeza la distanța potrivită, vei putea, cu ajutorul minții să legi toate elementele Bibliei de un punct central, așa cum forța centripetă, gravitațională, (opusă forței centrifuge) ține toate planetele pe orbite proprii în jurul centrului de rotație.

Să începem prin a trata un subiect pentru a vedea un aspect nou, surprinzător pentru cei ce studiază Biblia. Voi încerca în cele ce urmează să demonstrez că POMUL CUNOȘTINȚEI BINELUI ȘI RĂULUI din Biblie (Geneza 2:9, 16; 3:3-7) nu era, așa cum se credea de veacuri, un pom fizic, ci unul simbolic. Și nu numai atât, dar de veacuri se credea că moartea provine de la neascultare și de la mâncarea din POMUL CUNOȘTINȚEI BINELUI ȘI RĂULUI, deși moartea nu provine de acolo. Și fac acest lucru în virtutea versetului citat mai sus:

Ieremia 23:20 Mânia DOMNULUI nu se va potoli, până nu va împlini și va înfăptui planurile inimii Lui. **Veți înțelege în totul lucrul acesta în zilele din urmă.**

Deoarece pomul pare totuși a fi în strânsă legătură cu moartea, chiar dacă nu el este la baza originii morții efective, să analizăm deci în primul rând ce este moartea. Din punct de vedere strict științific moartea este definită în Wikipedia (suficient de bine și cuprinzător) astfel:

Moartea (în latină *mortem*) reprezintă încetarea proceselor vitale la nivelul țesuturilor și organelor, stare în care sistemul nervos central prezintă leziuni ireversibile și reanimarea nu mai este posibilă, astfel că survine decesul, ca sfârșit al vieții.

Moartea clinică, denumită și "*moarte relativă*", este prima fază a decesului, constând în încetarea activității cardiace și a respirației, o stare în care reanimarea este uneori posibilă.

O stare patologică a unui bolnav caracterizată printr-un somn adânc și lung, în timpul căruia funcțiile vitale par să fie suspendate și pulsul și respirația devin abia perceptibile, se numește letargie sau "*moarte aparentă*". Alte stări care pot precede morții se numesc *agonie* și *comă*.

Cel mai important (evident din punct de vedere biblic) este să stabilim care sunt cauzele morții. Aici nu mă voi referi absolut deloc la moartea accidentală, brutală, la moartea cauzată de factori externi (mecanici, chimici etc...). Mă refer doar la moartea cauzată de epuizarea perioadei în care un organism trece prin toate fazele vieții: naștere, copilărie, adolescență, pubertate, maturitate, îmbătrânire și în final după un interval de timp mai mare sau mai mic, dar care nu poate depăși absolut prin nici o intervenție o anumită limită, moartea (decesul).

Punctul de vedere al științei este că omul de fapt ar avea capacitatea de a trăi veșnic. La un interval de 7 – 10 ani celulele sunt schimbate în totalitate cu altele noi. Acest proces funcționează corect până pe la 30 – 40 de ani. De atunci încolo începe să încetinească și să se comporte defectuos. De ce se întâmplă asta? Oamenii de știință nu au răspuns. Sau au unul de genul: Dacă anumite părți din structura ADN-ului (este vorba de așa zisii [telomeri](#)) și-ar putea menține lungimea constantă după fiecare replicare, atunci viața ar putea dura la infinit. Dar acest lucru, în condițiile actuale este imposibil.

Ceea ce trebuie reținut aici, evident legat de subiectul dezbătut, este faptul că:

1. Celulele îmbătrânesc
2. Celulele se reînnoiesc prin replicare
3. Numărul de replicări este limitat

O concluzie foarte incitantă, în special pentru conservatoriști și pentru cei ce țin foarte mult la tradiții și nu la adevărul științific este faptul că: **ÎN EDEN, ÎNAINTE DE PĂCATUL ADAMIC, CELULELE LUI ADAM ȘI ALE EVEI ÎMBĂTRÂNEAU ȘI ELE!** Curios nu? Da, dar problema este că ele aveau posibilitatea de a se replica la infinit. De aici și ideea, foarte plauzibilă, a existenței unei vieți veșnice!

Bun, dar ce s-o fi întâmplat după ce au păcătuit? Simplul fapt că au mâncat dintr-un pom fizic să fi produs acea schimbare în organismele celor doi strămoși ai noștri? Acel pom să fi generat fenomenul care să limiteze numărul de replicări a celulelor umane doar la 5 – 6? Eu înclin mai degrabă să nu cred decât să cred acest lucru și în consecință am decis să sap mai adânc și să văd dacă nu cumva despre aceste lucruri, Biblia ne spune că le vom afla doar în **ZILELE DIN URMĂ!** Și așa a fost! Am descoperit că alta este cauza. Și mai mult, această descoperire duce la lămurirea multor alte aspecte care le considerasem până atunci nelămuriri!

La o examinare atentă atât a Scripturii cât și a vieții din punct de vedere științific observăm că Dumnezeu a dat omului o anumită putere, o suflare de viață, un principiu, o energie vitală care are capacitatea de a întreține viața omului din punct de vedere bio-fiziologic:

Geneza 2:7 DOMNUL Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări **suflare de viață**, și omul s-a făcut astfel un **suflet viu**.

Astfel, prin ceea ce a primit de la Dumnezeu, omul putea să-și întrețină funcțiile vitale și necesitățile bio-fiziologice. În felul acesta omul putea trăi, dar, temporar.

Este ca și cum un produs finit cum ar fi un ventilator, ar ieși pe ușa fabricii. El are toate componentele necesare pentru a fi așezat pe podea, pe masă sau pe birou, deci are tot ce-i trebuie ca să funcționeze. Este suficient să fie introdus ștekerul în priză, pornit de la întrerupător, și

---

ventilatorul poate să funcționeze. Presupunem că l-am pornit. Ventilatorul funcționează atâta vreme cât este în priză.

Însă vom vedea pe parcurs că omul mai are nevoie de o energie care venea de la Dumnezeu și aceea era energia (nu înțeleg pe deplin fenomenul dar prin texte biblice vom vedea că așa este) care făcea posibilă regenerarea la infinit a tuturor celulelor organismului uman, și în consecință, putea trăi veșnic.

Ceea ce aflăm, (și este extrem de important din punct de vedere al subiectului cercetat aici), din darea de seamă biblică de la Romani este că:

Romani 5:12 De aceea, după cum **printr-un singur om** a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, și astfel **moartea a trecut asupra tuturor oamenilor**, din pricină că toți au păcătuțit

Romani 5:13 (Căci înainte de Lege păcatul era în lume. Dar păcatul nu este ținut în seamă câtă vreme nu este o lege.

Romani 5:14 Totuși **moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră** printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoană preînchipuitoare a Celui ce avea să vină.

De ce oare se spune: Totuși **moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră?**

Romani 5:21 pentru ca, după cum **păcatul a stăpânit dând moartea**, tot așa și harul să stăpânească dând neprihănirea, ca să dea viața veșnică, prin Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Aici trebuie să recunoaștem că, cu greu ne-am putea închipui că Dumnezeu omoară (direct sau indirect) pe toți oamenii de la Adam încoace, doar pentru că prima familie a fost neascultătoare și s-au aventurat în a face ceea ce au făcut ("ce au făcut Adam și Eva" deși am mai scris pe blog, va fi un subiect pentru o temă viitoare îmbogățită).

Ba mai mult, în mod normal, moartea (nu aceea cauzată de factori brutali externi) nu este altceva decât o degradare, o uzură și o incapacitate a celulelor de a se mai regenera, și asta este absolut înscrisă în informația genetică a oricărui individ încă din momentul în care este doar la stadiul de embrion, ba chiar și mai devreme, dar tendința spre răutate, spre păcat nu este în om ci ea se formează în cursul teribilei călătorii a omului prin viața aceasta.

Amintesc în treacăt că există concepte și păreri care se poate spune că se mișcă în domeniul antropologic (teoria omului universal și teoria păcatului strămoșesc ca păcat al naturii umane), teologic (teoria aligațiunii) și administrativ-juridic (teoria imputării externe).

Deși nu le-am studiat pe toate laturile și sub toate aspectele, (dar sigur voi face aceasta) părerea mea este că ele nu au absolut deloc nici o susținere biblică. Sunt doar păreri filosofice și atât. Evident, la înghesuială, unele teorii sunt obligate să introducă o anumită doză de ereditate, deoarece vrând-nevrând, evidențele îi obligă. Nu pot acum și aici să intru în amănunte.

Fenomenul cauzator de interogații este faptul că **deși Cain și toți urmașii lui Adam și ai Evei** nu au mâncat din acel pom, totuși în interiorul sistemului lor biologic a apărut același fenomen ca și în interiorul lui Adam și al Evei, singurii care de fapt au mâncat efectiv din POMUL CUNOȘTINȚEI BINELUI ȘI RĂULUI.

Biblia ne relatează că după comiterea păcatului originar, grădina Edenului a fost imediat separată și atât Adam și Eva cât și urmașii lor nu au mai avut acces în acel teritoriu. Bănuiesc, deși nu avem o relatare directă biblică, faptul că după un timp grădina, rămasă în paragină, s-a transformat în așa fel încât semăna cu oricare alt teritoriu de pe suprafața pământului.

Geneza 3:23 De aceea DOMNUL Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului, ca să lucreze pământul, din care fusese luat.

Geneza 3:24 Astfel a izgonit El pe Adam; și la răsăritul grădinii Edenului a pus niște heruvimi, care să învârtască o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieții.

Dar în această zonă înainte de aceste versete, respectiv Geneza 3:22, găsim o relatare absolut surprinzătoare pentru subiectul la care tocmai lucrăm. Dumnezeu ne spune că trebuie să fie interzis lui Adam și al Evei accesul la **POMUL VIEȚII** ! De ce? Ca să nu cumva să mănânce din el și să trăiască veșnic !? Ce-o fi însemnând aceasta? Păi Biblia ne spune că Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei să nu mănânce din POMUL CUNOȘTINȚEI BINELUI ȘI RĂULUI pentru că vor muri ! Cum adică ? Păi la Geneza 3:22 găsim:

Geneza 3:22 DOMNUL Dumnezeu a zis: "Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscând binele și răul. Să-l împiedicăm dar acum ca **nu cumva** să-și întindă mâna, **să ia și din pomul vieții, să mănânce din el, și să trăiască în veci.**"

După părerea mea, după cum de fapt ne este relatat evident și în Biblie, **nu mănucarea**, din POMUL CUNOȘTINȚEI BINELUI ȘI RĂULUI a provocat moartea **ci nemănucarea** din POMUL VIEȚII a cauzat moartea primilor oameni. Curios nu?

Asta înseamnă că ar trebui să analizăm cu mult mai multă atenție ce este cu acest **POM AL VIEȚII!**

Biblia ne arată faptul că termenul **pom de viață** este întrebuințat și sub formă simbolică:

Proverbe 3:18 Ea este un pom de viață pentru cei ce o apucă, și cei ce o au sunt fericiți.

Proverbe 11:30 Rodul celui neprihănit este un pom de viață, și cel înțelept câștigă suflere.

Proverbe 13:12 O nădejde amânată îmbolnăvește inima, dar o dorință împlinită este un pom de viață.

Proverbe 15:4 Limba dulce este un pom de viață, dar limba stricată zdrobește sufletul.

Problema se pune însă altfel în studiul nostru. Avem de-a face cu moartea fizică și nicidecum cu moartea simbolică. Deci este foarte posibil ca la originea morții (care este clar că este fizică) să stea fenomene fizice și nu fenomene spirituale, psihice sau mai știu eu care fenomene. Dar deși este vorba de factori fizici, totuși se poate trage evident o concluzie logică, și anume faptul că moartea nu este generată de ingerarea a ceva fizic, de natură a hrăni sau a îmbolnăvi un organism. Descoperirea este extrem de importantă deoarece o dată lămurit acest aspect, vom vedea pe parcurs că vor fi găsite răspunsuri extrem de simple și evidente pentru o grămadă de alte întrebări care altfel dau dureri de cap și de cele mai multe ori se transferă sarcina rezolvării lor pe umerii filosofilor. Acest lucru nu este deloc benefic nici pentru ADEVĂR și nici pentru noi, beneficiarii ADEVĂRULUI:

Coloseni 2:8 Luați seama ca nimeni să nu vă fure cu **filosofia** și cu o amăgire deșartă, după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii, și nu după Hristos.

Fapte 17:18 Unii din **filosofii** epicurieni și stoici au intrat în vorbă cu el. Și unii ziceau: "Ce vrea să spună palavragiul acesta?" Alții, când l-au auzit că vestește pe Isus și învierea, ziceau: "Pare că vestește niște dumnezei străini."

Se pare că (chiar și logic privind problema) primii oameni beneficiau de un factor fizic care întreținea viața la infinit. Dar acel factor evident nu era nutrițional! Spun asta deoarece oricare factor nutrițional nu ar fi putut transmite prin Cain și toți urmașii lui până la noi, în zilele noastre același fenomen, la aceeași scară și la aceeași formă de manifestare pur și simplu datorită faptului că acel factor (ori POMUL CUNOȘTINȚEI BINELUI ȘI RĂULUI ori POMUL VIEȚII) a fost anihilat de Dumnezeu imediat după ce acțiunea de răzvrătire a primei perechi umane a avut loc, prin separarea imediată a acelui loc și prin interdicția specială a lui Dumnezeu asupra accesului în grădina Edenului. Oare care să fi fost acel factor fizic de care au fost privați atât Adam și Eva cât și urmașii lor? Spun asta deoare-

---

ce este foarte important să observăm că deși Cain și toată omenirea de după el deși au fost privați de a mânca din POMUL CUNOȘTINȚEI BINELUI ȘI RĂULUI, totuși au murit și ei! Interesant, nu? De ce să moară din moment ce ei nu au mâncat din nici unul dintre cei doi pomi.

La baza vieții biologice stă energia. Deci este foarte posibil ca omenirea să fi fost privată de o anumită formă de energie, privare care urma să facă ca viața să fie limitată ca durată. După mine, descoperirea acestei energii și a caracteristicilor ei determină succesul în înțelegerea Scripturii.

Forma de energie, după cum ea se descoperă în Scriptură este Duhul lui Dumnezeu:

Geneza 1:2 Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și **Duhul lui Dumnezeu** se mișca pe deasupra apelor.

Duhul lui Dumnezeu este energia care a format universul nostru și deci putem liniștiți considera că dispune de o forță incredibilă, aproape infinită. Am mai amintit pe blog de ce această forță nu este necesară a fi infinită, deci nu mai revin. Această forță poate acționa la toate nivelele cu o precizie uluitoare. Deci poate atât să răstoarne universul (deci având o energie neînchipuit de mare) cât și să miște niște particule elementare cu o unitate de mărime (deci cu o finețe neînchipuit de mare).

Eu presupun că acea energie era folosită pentru menținerea vieții veșnice. Probabil acționa la nivel celular și asigura replicarea la infinit a tuturor celulelor. Este singura explicație plauzibilă, logică și care face posibile multe răspunsuri la multe întrebări biblice care altfel nu își găsesc un răspuns satisfăcător. Eu cred că, în simbol, **Duhul lui Dumnezeu** era pomul vieții. Până aici pare rezonabil, dar cum se face că nu numai oamenii suferă din cauza acestui lucru? Și mare atenție că aici este cheia multor răspunsuri care explică mulțumitor starea actuală a urâteniei planetei noastre:

Romani 8:19 De asemenea, și **creația așteaptă** cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.

Romani 8:20 Căci **creația a fost supusă deșertăciunii** - nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o - cu nădejdea însă,

Romani 8:21 că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu.

Romani 8:22 Dar știm că până în ziua de azi, **toată creația suspină și suferă** durerile nașterii.

Romani 8:23 Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi, și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.

Merită menționate aici unele aspecte pentru a înlătura pe cât posibil confuziile datorate diferitelor traduceri.

Romani 1:20 În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui veșnică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, de la **facerea lumii (κτίσεως κόσμου)**, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot desvinovăți;

Romani 8:39 nici înălțimea, nici adâncimea, nici o altă **făptură (κτίσις)** (Sau: **zidire.**), nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, DOMNUL nostru.

Marcu 10:6 Dar de la începutul **lumii (κτίσεως)**, "Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.

1Petru 2:13 Fiți supuși oricărei **stăpâniri (κτίσει)** omenești, pentru DOMNUL: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, ...

Am dat aceste versete pentru a arăta de ce am folosit în versetele de mai sus citate din Romani 8:19 – 23 cuvântul "creație" (**κτίσις**).

Duhul lui Dumnezeu este tocmai această forță stabilizatoare și generatoare de echilibru și stabilitate care exista în grădina Edenului înainte ca Adam și Eva să se hotărască să devină ființe independente.

Dar această forță nu se mărginea doar la a proteja pe Adam și Eva și eventual pe urmașii lor. Din Epistola lui Pavel către Romani aflăm că ea acționa în toată creația ca un factor generator de stabilitate. De aceea spune Pavel în Romani că:

Romani 8:20 ... **creația** a fost supusă deșertăciunii - nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o - cu nădejdea însă,

Romani 8:21 că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ...

Romani 8:22 Dar știm că până în ziua de azi, toată **creația suspină și suferă** durerile nașterii.

Deci **toată creația**, din cauza faptului că Adam și Eva și-au manifestat dorința de a fi independenți, suferă.

Interesant este că oamenii de știință, și nu numai ei, văd astăzi o lume din care lipsește chiar cea mai importantă forță și anume Duhul lui Dumnezeu, dar nu-și dau seama de acest lucru. De aceea nu găsesc explicații la o grămadă de fenomene dar în special nu pot răspunde la întrebări fundamentale cum ar fi:

De ce cad de pe o construcție niște cărămizi în cap la cineva și-l omoară chiar dacă este un creștin înfocat. Atunci, la ce folos să fi creștin dacă și ție și se întâmplă același lucru ca și unui ateu. Și multe alte întrebări legitime și de bun simț.

Ca o concluzie la această temă cred că se poate spune următoarea afirmație:

Adam și Eva **nu au murit din cauză că au mâncat** din POMUL CUNOȘTINȚEI BINELUI ȘI RĂULUI ci **din cauză că au fost privați** de Duhul lui Dumnezeu (pomul vieții în simbol) care avea calitatea de a le menține veșnic starea de viață. (Geneza 3:22 - 24).

Toată creația a fost privată de acțiunea Duhului lui Dumnezeu deoarece așa au ales prima pereche umană. Prin faptul că și-au exprimat dorința de a fi independenți, Dumnezeu a retras ceea ce era al Lui și i-a lăsat pe oameni să suporte consecințele propriilor lor decizii.

Evident acest lucru nu va dura la infinit ci va fi așa cum spune Sfânta Scriptură:

2 Petru 3:13 Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea.

și

Apocalips 21:1 Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.

Apocalips 21:2 Și eu am văzut coborându-se din cer de la Dumnezeu, cetatea sfântă, noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.

Apocalips 21:3 Și am auzit un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie, și zicea: "Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

Apocalips 21:4 El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țișă, nici durere, **pentru că lucrurile dintâi au trecut.**"

Apocalips 21:5 Cel ce ședea pe scaunul de domnie a zis: "Iată, Eu fac toate lucrurile noi." Și a adăugat: "Scrie, fiindcă aceste cuvinte sunt vrednice de crezut și adevărate."

Apocalips 21:6 Apoi mi-a zis: "S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete, îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.

Apocalips 21:7 **Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri. Eu voi fi Dumnezeul lui, și el va fi fiul Meu.**